

El senyor president:

Senyor Maluenda, finalise que l'estic escoltant.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, moltes gràcies.

Mire vostè, demane que abans que es procedisca a la votació de la iniciativa es llisca com ha quedat el text de la resolució que anem a votar. Perquè el meu grup no vol tindre dubte en el moment de la votació.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Senyories, crec que hi ha un *Bolleti*, hi ha un *Diari de sessions*, hi ha una serie de cameres, hi ha una serie de mijos d'informació que crec que hauran arreglat perfectament el sentit complet i integral de lo que anem a votar. Pero, no obstant, no obstant, com esta presidencia te l'obligació, si hi ha algun diputat que no s'haja enterat o no haja compres, de tornar-li-ho a explicar, per tant no tinc cap d'inconvenient en les mateixes paraules d'explicar-li-ho exactament.

Senyories, votem la presa en consideració de la Proposició no de llei sobre derogació formal del Decret de supressió dels Furs valencians, de 29 de juny de 1707, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds. Unida esta proposició l'esmena... (*Remors.*) ¡Perdo! ¡Senyories! L'esmena presentada pel Grup Parlamentari Nacionaliste d'Unio Valenciana que canvia el text... (*Remors.*) ¡Senyories! ¡Ho he dit! Ho torne a repetir, està ahi.

Senyories, crec que està prou clar lo que votem. Si el senyor Maluenda no té res que fer o no vol escoltar, que continue exactament igual. I no sap veste la satisfacció que em dona cada vegada que el sent parlar. M'agrada sentir-lo. (*Remors.*) ¡Veuste? (*Remors.*) Per això li ho dia, ¡per a que demane la paraula! ¡Vinga!

El senyor Maluenda Verdú:

Com sé que li produïx satisfacció, demane -reitere el que he demanat- que se llisca concretament la resolució que anem a votar, que ho demanat abans; reitere eixa petició i li agraisc la seua deferència. Gràcies.

El senyor president:

Senyor Maluenda, veste ha canviat ara la petició i no tinc cap d'inconvenient en donar l'lectura... Senyories, facen el favor de guardar silenci i respecte a esta Cambra.

«Les Corts Valencianes acorden dirigir-se a Joan Carles de Borbo i Borbo, Rei d'Espanya i Cap de l'Estat, demanant-li el gest simbolic de derogació formal del Decret de supressió dels furs valencians de 29 de juny de 1707, conegut com a Decret de Nova Planta».

Esta es l'esmena que s'ha incorporat a la proposició presentada pel Grup d'Esquerra Unida i que anula l'anterior. Pero, no obstant, aço pertany a una proposició presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds. I, per tant, es la votació que anem a fer. I crec que tot lo mon ho haura entes.

Senyor Moreno.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Una cuestión de orden.

Para manifestar la postura de nuestro grupo, apoyando la interpretación que hace el presidente del Reglamento, puesto que la propuesta original es de un grupo parlamenta-

rio, y él es quien tiene capacidad o no para aceptar la propuesta de otro grupo y subsumirla en la suya, y no la interpretación errónea que están dando desde otros grupos.

El senyor president:

Gracias, señor Moreno.

Señora Barberá, ¿la palabra?

(*La senyora Barberá diu alguna cosa des de l'escó.*)

Es que estaba su petición aquí, imagino que por error.

Senyories, aclarit el tema que anem a votar, i que ademés yo crec que es d'una gran significació moral, substancial per a estes Corts Valencianes, procedirem a la votació del punt nou de l'orde del dia, tal qual s'ha especificat.

Senyories, comença la votació.

Per 85 vots a favor s'aprova. (*Alguns aplaudiments.*)

Senyories, ha arribat a esta presidencia una declaració institucional presentada per tots els grups parlamentaris, que sometré a l'aprovació de la Cambra en la seua totalitat.

Declaració institucional.

«El mes important patrimoni d'un poble es la seua historia, la seua memoria. Hui, quan ya comencen a resultar llunyanes les jornades en les quals fon precis defendre les llibertats i la democràcia a lo llarc de cruels guerres que arrasaren Europa i el mon durant quasi deu tragics anys, les Corts Valencianes volen realisar una crida a tots els ciutadans. Que ningu no oblide als qui en generos gest solidari deixaren les seues cases i els seus països per a vindre voluntaris a defendre la llibertat i recolzar el govern lligitimatament elegit.

Hui, xixanta anys despres, recordem en emocio aquell gest generos i solidari i recolzem en entusiasme l'homenaje que el proxím novembre rebran en Espanya i en la Comunitat Valenciana els supervivents de les brigades internacionals, que des de tot el mon tornen emocionats a la terra a on deixaren la seua sanc i naixque la seua esperança d'un mon millor.

Esta terra els acull com a conciutadans i els manifesta el seu profunt agraiement per la lliço de solidaritat i generositat que saberen donar-nos en aquell moment.

La seua presencia ara entre nosatres permet difondre el seu molt digne mensaje de solidaritat i deixar la seua memoria a les generacions que tingueren la fortuna de no coneixer aquells temps tragics. Els saludem en entusiasme i cridem a tota la societat valenciana a sumar-se a est homenaje».

(*Aplaudiments en un sector de la Cambra.*)

Proposició no de llei sobre ensenyament de totes les classes de l'ESO en centres de la Comunitat Valenciana

Senyories, passem al punt deu de l'orde del dia: presa en consideració de la Proposició no de llei sobre ensenyança de totes les classes de l'ESO, presentada pel Grup Parlamentari Nacionaliste d'Unio Valenciana.

Te la paraula el senyor Igual.

(*Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor José Cholbi Diego.*)

El senyor vicepresident primer:

Senyor Igual, té vostè la paraula.

Un moment, senyor Igual.

Senyories, són tan amables de guardar silenci i ocupar els seus llocs. (*Pausa.*)

Moltes gràcies, senyor diputat. Quan vulga, té la paraula. (*S'interromp la gravació.*)